

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 813
din 23.06.2008

Dosar nr: 165/2008

Petiția nr: 3292/26.02.2008

Petenți: personalul auxiliar din cadrul Curții de Apel Ploiești, având reprezentant legal pe dna. Ș S

Obiect: neacordarea tichetelor de masă pentru personalul auxiliar din cadrul Curții de Apel Ploiești

I. Numele, domiciliul sau sediul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petenților

I.1.1. Personalul auxiliar din cadrul Curții de Apel Ploiești, reprezentat prin dna. Ș S , cu domiciliul ales la Curtea de Apel Ploiești, cu sediul în

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Justiției, Str. Apolodor nr. 17, sector 5, București

I.2.2. Curtea de Apel Ploiești, în Ploiești, str. Emil Zola, nr. 4, județ Prahova

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 3296 din data 26.02.2008, prin adresa cu nr. 6752 din 25.03.2008 și nr. 6753 din 25.03.2008, Colegiul Director a citat petenții, prin reprezentant legal și Ministerul Justiției în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa cu nr. 6753 din 25.03.2008 au fost citați petenții. Prin adresa nr. 6752 din 25.03.2008 a fost citat Ministerul Justiției, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.04.2008.

Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor. La audieri nu s-au prezentat părțile.

III. Obiectul sesizării și susținerea petenților

Petenta apreciază că existența unor hotărâri judecătorești, care statuează în mod diferit asupra unor cereri de chemare în judecată, având obiect similar, plasează părțile implicate într-o situație discriminatorie.

Astfel solicitarea petenților este aceea de a se constata existența discriminării între grefieri salariați la Curtea de Apel Oradea și Curtea de Apel Ploiești, conform art. 2 alin 1 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, discriminarea constând în neacordarea tichetelor de masă. Petenții susțin că discriminarea este cauzată prin pronunțarea deciziei nr. 450/R-CM pronunțată de Curtea de Apel Pitești, în dosarul nr. 10314/105/2006, unde s-a respins cererea reclamanților de a beneficia de tichete de masă, comparativ cu decizia civilă nr. 506/2007-R pronunțată de Curtea de Apel Oradea, unde a fost admis recursul formulat de reclamanți, obligând pârâții să facă demersuri, să aloce fonduri și să achite în favoarea reclamanților (grefieri, grefieri arhivari, ... salariați ai Tribunalului Bihor) sume reprezentând tichete de masă pe perioada 01.11.2003-28.02.2007.

Având în vedere că prin cele două hotărâri date în cazul personalului auxiliar din cadrul Tribunalului Bihor, unde s-au admis acțiunile cu privire la tichetele de masă, fiind rămase definitive și irevocabile, acestea fiind puse în executare, iar acțiunea formulată de personalul auxiliar din cadrul Curții de Apel Ploiești referitoare la tichetele de masă a fost respinsă, petenții consideră că astfel se generează un tratament discriminatoriu între grefierii salariați ai celor două instanțe, respectiv Curtea de apel Ploiești și Curtea de Apel Oradea. Petenții susțin că astfel există tratament salarial diferit pentru persoane care ocupă același fel de funcții și prestează muncă identică.

Susținerile Ministerului Justiției

Susținerea Ministerului Justiției

Prin adresa nr. 6799/25.03.2008, Ministerul Justiției formulează un punct de vedere referitor la obiectul petiției, arătând următoarele:

- Situația adusă în atenția CNCD de către petenți excedează competențelor stabilite prin OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
- Nu există discriminare prin efectul unor hotărâri judecătorești
- Se pune în lumină puterea și autoritatea de care se bucură deciziile aparținând puterii judecătorești.
- Modalitatea în care judecătorul interpretează și aplică dispozițiile legale unui caz concret adus înaintea sa nu va putea fi cenzurată decât exclusiv în modalitatea prevăzută de lege, anume exercitarea căilor de atac.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că obiectul plângerii se referă la existența unor hotărâri judecătorești, care statuează în mod diferit asupra unor cereri de chemare în judecată, având obiect tichetele de masă și care, susțin petenții, plasează părțile implicate într-o situație discriminatorie. Astfel solicitarea petenților este aceea de a se constata existența discriminării între grefieri salariați la Curtea de Apel Oradea și Curtea de Apel Ploiești,

În drept, Colegiul Director reține că potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în „Monitorul Oficial” nr. 135 din 31 mai 1994, prevede în art 14 ca: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

În același sens, Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificat de România prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

Art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prevede că „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare

HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Petenții sunt încadrați ca personal auxiliar din cadrul Curții de Apel Ploiești.

Colegiul Director nu poate reține aspecte corelative actului de justiție per se, cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

Într-o cauză recentă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a reținut că prin hotărârile judecătorești contradictorii, inclusiv ale curții supreme, efectul recunoașterii beneficiului drepturilor prevăzute de lege comparativ cu persoane aflate în situații similare cărora nu li s-a recunoscut același beneficiu al drepturilor, a rezultat în încălcarea art. 14 în conjuncție cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. (vezi în acest sens cauza Beian împotriva României, Hotărârea din 6 decembrie 2007, cererea nr. 30658/05)

Însă astfel cum a reținut în jurisprudența sa, Colegiul Director a luat act că în sesizarea unor chestiuni de drept care au primit o soluționare diferită din partea unor instanțe judecătorești, în scopul de a „asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României”, legiuitorul român a instituit procedura recursului în interesul legii. Competența de a se pronunța asupra recursului în interesul legii revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, în Secțiuni Unite, cu participarea și concluziile reprezentantului Ministerului Public.

Astfel, în raport cu obiectul petiției, așa cum este formulat, Colegiul Director reține că în cauză sunt aplicabile principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director admite excepția invocată de Ministerul de Justiție referitor la faptul că situația adusă în atenția CNCD de către petenți excedează competențelor stabilite prin OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția ridicată de Ministerul Justiției, referitoare la faptul că petiția dedusă soluționării CNCD nu intră sub incidența art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și prevederilor *Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC- Membru

COMȘA CORINA NICOLETA- Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și prevederilor *Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu.

